

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 3 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лев, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 23-41.
Друкарні 23-26.
—
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

12 УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ВИДАВНИЧИЙ ФОНД (Адреса: UKRAJINSKYJ HROMADSKYJ VYDAVNYCZYJ FOND, C. S. R. Praha — Vrsovice, ul. Brožíkova, 390. — пропонує повинни свого видання: 1. Алякс. Проф. Д-р СМАЛЬ-СТОПЧУК — Розвиток поглядів про само словинських мов і їх взаємне спорідненість. Ц. доз. 0-65 або 0-65 вкл. — Проф. Л. ВІДПЕШКА — Основи української літературно-наукової критики. Ст. 312. Ц. доз. 1-90 або 1-90 вкл. — Проф. Я. БОНІ — Студії з української етнографії та антропології. 3 томами та багатьма малюнками та текстами та на окремі. (19 злук. і 3. вольовою) табличках. Стр. 104. Ц. доз. 3-— або 2-10 доз. — Проф. М. ТУГАН-БАРАНОВСЬКИЙ — Політична економія. Популярний курс. Стр. 184. Ц. доз. 1-— або 2-10 доз. — Проф. Л. ГРАБІНА — Короткий історичний нарис розвитку геодезичних вимірів. Ст. 78. 28 мал. і 2. малю. Ц. доз. 0-75 або 0-75 вкл. — Проф. Л. ГРАБІНА — Геодезія: часті 1, 2, 3. Стр. 383, 191 рис. і 41 табл. і текстів. Ц. доз. 3-75 або 3-30 доз. — Хто замовляє безпосередньо у Видавничій одержує 40% знижки. — Вартість замовлення можна надіслати: **ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ, ЛЬВІВ**,konto 1. 142000

Життя кильчить.

(Від нашого постійного кореспондента.)

Львів, 11 жовтня 1928.

На святі кооператив в Луцьку.

Гість з Рівного:

— Прочитавши вашу першу статтю в „Дні“ — „Терра інкогніта“, — ми страшенно обурені на вас, але тепер починаємо вже розуміти, що всі ми ще знаємо мало про волинське життя. Пишіть.

Гість з Львова (редактор):

— Пишіть, ви нам відкриваєте Волинь; ми так мало її знаємо.

Просто ніяково тепер і братися за перо. Ніколи мені до голови не приходила нескромна думка — ні відкривати Волинь ні підсоловувати під неї якусь готову формулу. Навпаки, Волинь робить мені, спостерігачеві-журналістові, такі самі несподіванки, як і пд адміністраторам та місцевим діячам-українцями.

Справа, несподіванка.

Згадаймо: доба УНР, доба комуністів і початки польської влади; перші вибори і вибори другі; повна росіянізація в церкві і широка боротьба за українізацію; вчорашня темрява по селах і сьогоднішні анбаски сільських вистав; занепад кооперативів і новий її рух; невідні постоли на ногах сільських дітей і сьогоднішні — декоративні пантофелі; вчорашні особливі сільські хлопці з розважальними роллями в сьогоднішній промові на кооперативному святі, що викликають захоплення в гостей в Галичині і т. д.

А які ще несподіванки матимемо завтра?

Тому-то я сказав, що Волинь для більшої її своєї і чужої інтелігенції є „Терра інкогніта“, та що вона не розуміють динаміки місцевого українського життя.

Якись „Світ“ з Волині обурився за це на мене й закинув мені в „Україн. Ниві“, що ніби-то я маю сміливість вважати себе найбільшим знайомцем Волині.

Неслушний закид! Я лише скромно спостерігаю, як життя кильчить та як поміняються ті, які гадали, що це кильчезня біля по тихіх штучних, ні на чому неґрунтованих формулах.

І тільки.

Свято кооператив, яке відбулося 7. ж. в Луцьку, знов таки є черговою несподіванкою й для польської влади і для української інтелігенції.

По-перше, це свято перекреслює польську державно-політичну формулу: „Українці єдина маса, матеріал для втвору кресових поляків“. Так може кому й здавалося вчора. Але сьогодні — це вже сідом, картина громади. Як глибоко ця двоїстисна маса зорієнтувалася в ситуації! Як інтелігентно застосувалася до неї, щоб не дати в руки тих, що хотіли зрівнати свято, ні одного атуза! Як гідно тримала горду українську голову, знаючи свою внутрішню моральну силу! Ті, що сподівалися побачити татарську орду, для владкування якої потрібні безліч поліції, побачили перед собою глибоко-культури чотки величезної національної армії.

Ця сільська волинська маса не тільки не дає своїй інтелігенції козмічного приводу почерпаняти, але навпаки — дає радість гордо дивитися в очі тим, що сподівалися побачити „бидло“.

А вгадали промови молодого кооператора, а оркестра, а гамбоне реагування на таку песю, як „Останній спів“, а промови, а широке відчування значення кооперативу і елемента з братими в Галичині, що аналізує собі криву в братерському „слова“.

Свято перекреслює й штучні формули життя деяких українців.

По-друге, регіоналісти. Тіні заходів кірми свята або хоч передходили йому а чому-небудь пропали намарно. Маса пройшла поза них погордило, але твердо сиділомо коздом. Вони відчували, що залишилися за національним бортом і не відважались навіть чіплятися за нього. Очевидно, провалили, що наші їм бути в політні „оглашеніні“. Також, мабуть, зали-

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНІШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

ВОВНИ НА СУКНІ
І ЖІНОЧІ ПЛАЦІ,
У ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ
ШОВКИ, СУКНА
НА МУЖЕСЬКІ
ОДЯГИ.

Велике національне свято.

Посвячення „Народного Дому“ в Ужгороді.

Ужгород, 9 жовтня 1928.

Посвячення „Народного Дому“, що в власність ужгородської „Прогресивної“ і зв'язане з тим торжество відбулося величаво, за що треба подякувати в першу чергу аранжерам: д-ру Мих. Брацкайкові, проф. Л. Бачинському й іншим. Явилася велика маса народу, особанно молоді, поважно були заступлені й інтелігенція. Свято мло український національний характер, підняло неолного зневіреного на душі і причинилося безперечно до поширення й поглиблення національної свідомості.

Хід свята такий: Вже в суботу 6. ж. м. в 6-й год. рано прийшла до Ужгороду оркестра і мішаний хор з Бичкова з жовтосинім прапором. В год. 3-30 полов. тогочас зачалася перша вистава в кін. „Україна“, що грає в „Народному Домі“. Вечером відбувся прегарний концерт хорів: бичківського (чит. „Прогресивної“), чернівецького (чит. „Прогресивної“), чернівецького (чит. „Січ“) й Руського Національного Хору з Ужгороду-Цегольні. На цьому концерті декламував б. пос. Я. Остапчук „Наймичку“ Шевченка і „Наймичку“ Франка, знаменито інтерпретуючи обі поеми. Крім того виступали з солинами й дуєтами артисти „Руського Театру“ в Ужгороді (Заницька та Самойлович).

В незадію (7. ж. м.) в заступстві недужого єпископа відправив торжественку Св. Божий кан. о. д-р Вас. Галжга. Концезабрані були посол о. Волошин і проф. о. В. Лар. Церемоніальну задачу виконав о. Ол. Стойка з повною асистенцією.

По Св. Божій дивинуєся вулицями Ужгороду величавий похід до „Нар. Дому“. Похід пройшов вул. Канітульною, Ракочіа, Рашіа, Масарикомовою площею і площею Корінтовача. Похід отворала кіньота (козак) з жовто-синім прапором і сільські бандері, а далішли йшли дітвчата в національних строях, пластуни з Мухачева, школи ужгородські і з околиці й інші. При кінці йшов посадник Ужгороду Кость Грабар і члени Головного Виділу „Прогресивної“. Замикали похід січовики з Червини з одностроєм. Посол Волошин, о. д-р Галжга і проф. Л. Попович йшли в середині походу автом, яке прикрашували великі українські прапори, що їх держали пластуни. Підчас походу грали оркестра з Бичкова (дир. Романченко).

Після посвячення виступали з промовою (з балькони „Нар. Дому“): голова Т-ва „Прогресивна“ д-р Юлій Брацкайко, Мих. Марушак з Бичкова, Федір Ревай і Анарлія Тот з Дравещ. З черги відбулася святочна академія в залі кін.

Академію створив д-р Ю. Брацкайко, витяючи представників кракового уряду д-ра Вха, польського консула д-ра Заваскського, представника „Общества Духовничих“ д-ра Гора Петрика і представників канітули о. кан. Ол. Стойка. Святочну промову ім. Т-ва „Прогресивна“ анголював о. А. Волошин. Після того анголювали привітні промови: посадник міста К. Грабар, пос. Стефан (від аграрів), дир. „Масарикомової“ А. Палів (від українських організацій Галичини), исп. Ревай (від Педагогічного Т-ва в Ужгороді), а даліше промовали представники читальськ. „Прогресивної“ з Берегова, В. Верещиних, Мухачева й ін. Письменні привітні і телеграфічні привіти прислали: губернатор Росен-

пал, пос. Нечас, проф. Фр. Тіх, дир. Гімн. Анискович і багато ін. З Галичини було понад 30 телеграм і всі їх прийнято гучними оплесками. На академії співав „Руський Нап. Хор“ з Ужгороду-Цегольні.

По академії відбувся святочний бенкет на якому анголюшено теж лязку промови в 6 год. веч. зачалася в міському театрі вистава „Марусі Богуславки“. По виставі була у салі „Корони“ бал, на якому гомова „Прогресивної“ сердечними словами витав делегатів Галичини сен. Кисілевську і посла Луцького, що на раніше свята спізналися. Представники Галичини підчеркнули у своїх промовах, що це велике свято в Ужгороді є не лише святом Закарпаття, але й святом усіх українців, де вони не жили.

При кінці зазначимо, що ужгородське свято не впади в святі демонстративно ніякої участі, виявляючи осьтак зайвий раз своє неприхильне відношення до наших еманципаційних змагань навіть на культурно-освітньому полі.

О.

Знаменна постанова.

Що вирішила конференція всіх католицьких єпископів Галичини?

Дня 8. ж. м. відбулася в мітropolітній палаті у Львові конференція єпископів усіх трьох католицьких обрядів Галичини. В конференції, що зібралася за запрошення митр. Шентницького, взяли участь члени найбільшого єпископату: митр. Шентницький, єп. Хоминич, єп. Кеміловський, єп. Лакота і не гість єпископ латинський українців Бузак, даліше митримо-жат. єпископи з Галичини а анголював єпископ-суфрагана Росонда з Кракова і вірменський архієп. Теодорович.

Головною точкою наради була постанова Апостольської Столиці, на основі якої нововищені, що належать до різних католицьких обрядів, не сміють змінити свого обряду — зібав за спеціальним дозволом тої Столиці. Відтепер не буде ніяко давати шлюбів таким нововищені, що зломили цю постанову.

Учасники конференції рішили згідно, що ця постанова Апостольської Столиці мусить бути перестерігана лиянйотчність.

Постанову в цій справі прийняв анголював Апостольська Столиці наслідком захотів митр. Шентницького. Можливо тепер напереді скінчиться та агресивна демонстрація, що мала у нас так часто місце напередодні і в часі шлюбів між т. анголюваними подружжями.

Каверна і Бар „ВАРШАВА“
Від 11. ж. м. шаровата зміна програм, понадто божба сміху, фарса під заг. „Невипина мажуса“ і вокальний дуєт „КВБУСЬ та ФІЛІПІНА“.

Ювілей яворівської гімназії.

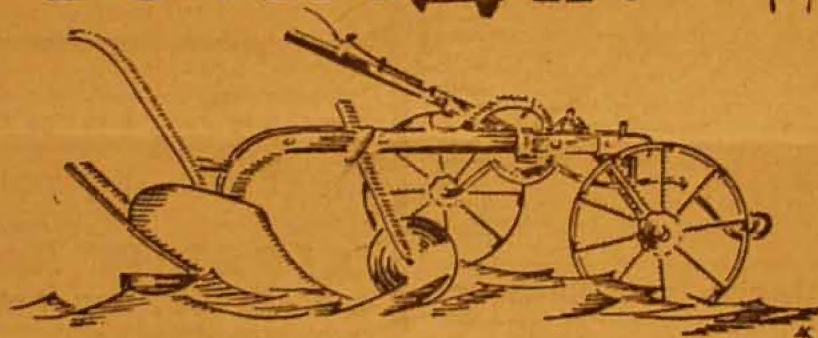
Дня 6. і 7. жовтня ж. р. відбулося свято 20-літнього існування української гімназії в Яворові. У суботу в год. ж. рано відправився Помісний Богослуження а Павата-дів до пос. директорів, учителів, учнів і учениць маведина, як також за пок. його Фондаторів і Добродіа. У неділю, 7. ж. м. відправлено в Мисай Церкві в о. рачо Терж. Богослуження самими бувшими учениками яворівської гімназії „Міної Школи У. П. Т.“ в Яворові, тепер священниками. Превратку під реторичним оглядом і анголював реторичку промовів анголював о. Юрій Кайр. Дуєт гарно співав хор з учнів. Пам'ятав стояли у передку за своїх прапором в образом єп. Андрія. Павел утримував лад і перехід середнього перені. В суботу ірмі громадства і представників різних грим. усталов була присутня у Церкві також маїстратова делегация, представники шкіль і исп. д-р Вол. Левинський. У неділю ввечері те а представники Головної Уради „Міної Школи У. П. Т.“ і Львова в особах голови д-р І. Корнотука і д-ра О. Майдануши. Крім цих анголюва-

75 230000

ІНЖ.
М.
ТВОРИДЛО

ПРАКТИЧНИЙ ГОСПОДАР.

284

ілюстрацій.

464 стор. друку

великого форма-

ту. Ціна за гарно в

полотно опр. примірник

зол. 20. -- Кошти порученої

пересилки зол. 1'00 -- післяпла-

тою зол. 1'50. -- Книгарня Наукового

Т-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.